

E frig...

Eugenia Calancea

Afară-i plouă neîncetat și-i frig,
Căldura încă-o mai port în suflet
Și ea îmi dă puteri să pot să strig,
După tine atunci când am un plânset.

De e vânt năpraznic sau furtună,
Eu bat la ușa ta și nu se deschide,
Iar frigul dureros o să mă răpună,
Degeaba mai strigi după mine.

E un vis pierdut, o goliciune,
Iar lacrima-i neagră, de tăciune,
Aș vrea să fie chiar o minune,
Să spui din suflet o rugăciune.

Pustiul vieții la ușă îți va bate,
Dar vin, o dragoste să-ți dau în suflet
Și să duc gândul mai departe,
Când bat la ușa ta-n secret.

Să prind lumina și căldura,
Cum alunecă afară pe fereastră,
Iar scânteia ce-aprinde-nțelepciunea,
Să-nflorească-n viața noastră.